

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-4 У.12031/15
19.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Ненада Стојановића, чланова већа, са судским саветником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из с. ..., ..., кога заступа Зоран Јовић, адвокат из Власотинца, Авноја 22, ради поништаја решења туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове у седишту Министарства, 03/11-2 број 226-904/15 од 09.07.2015. године, у предмету регистрације путничког возила, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе у Лесковцу, Полицијске станице у Власотинцу, број 226-6028/15 од 15.05.2015. године, којим је одбијен његов захтев за регистрацију путничког возила марке “AUDI A8”, број шасије ..., број мотора ..., година производње 1998., 5Д плаве боје.

Тужилац је дана 13.08.2015. године поднео тужбу због недоношења решења по његовој жалби изјављеној против првостепеног решења, број 226-6028/15 од 15.05.2015. године, а поднеском достављеним Суду дана 21.09.2015. године, тужбу проширио на решење туженог органа, 03/11-2 број 226-904/15 од 09.07.2015. године, које је у међувремену примио, а којим је одбијена његова жалба изјављена против наведеног првостепеног решења. Наводи да је тужиочев захтев за регистрацију возила неосновано одбијен и да је првостепено решење незаконито, јер је засновано на налазу и мишљењу Одељења Управе криминалистичке полиције, односно на записнику о вештачењу, број 234-2-16642/08 од 18.12.2008. године, који је био предмет оцене и од стране надлежног суда и који није прихваћен, јер није доказана његова тачност, због чега је возило враћено тужиоцу. Такође, наводи да је наведено мишљење противно мишљењу Одељења криминалистичке полиције, број КТ.401-110/2015 од 22.01.2015. године, у којем се наводи да је број шасије вероватно био предмет неке обраде, што значи да се наведено само претпоставља и да није доказано да је број шасије преправљен. Због наведеног, сматра да није на поуздан начин утврђено да предметно возило има недостатке, а осим тога, наводи да је основ за доношење решења био и Извештај Интерпола од 17.03.2015. године, према које је Б.Б. из ... за своје возило, које наводно има истоветне податке као и предметно возило, пријавио крађу регистарских таблица ..., али да нема података када је та крађа пријављена и да ли се ради о таблицама које је тужилац предао приликом прве регистрације у Србији. Истиче да је купио возило са регистарским ознакама ..., да је за исто добио уредну документацију, да је возило оцаринио, регистровао и девет година возио, када му је одузето, да би се пред судом утврдило да је одузимање возила било незаконито, без доказа да је на њему било шта промењено и да има правне недостатке. Посебно указује да таблице чију је крађу пријавио Б.Б., нису биле на возилу приликом прве регистрације у Србији и да није јасно какве везе имају те таблице са предметним возилом, које је тужилац купио, увезао и регистровао, а осим тога, наводи да се ни Интерпол, ни произвођач возила, нису изјаснили које је возило оригинал, због чега је могуће да је предмет некон незаконитог поступка возило које је Б.Б. регистровао у Словачкој, посебно због тога што нема података о томе када је он регистровао возило са истоветним подацима и које је регистарске ознаке возило које сада користи. Како је неспорно да су лицу из Словачке украдене таблице са возила, а не возило и како су надлежни судски органи утврдили да не постоје било какве криминалне радње, сматра да не постоји поуздан податак да предметно возило има правне недостатке, при чему сматра и да се управни поступак није могао водити после наступања апсолутне застарелости вођења поступка. Предлаже да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени оспорава тужбене наводе у целости и предлаже да Суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Управни суд је нашао:

тужба је неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је

тужилац првостепеном органу поднео захтев за упис у Јединствени регистар возила, издавање регистрационих ознака, регистрационе налепнице и саобраћајне дозволе, за путничком моторно возило марке “AUDI A8”, број шасије ..., број мотора ..., година производње 1998., 5Д плаве боје и да је уз захтев, као доказ о пореклу и власништву возила, приложио уверење ПС Власотинце, број 226-3493/15 од 21.01.2015. године за регистровано возило рег. Ознака ..., потврду о привремено одузетим предметима издату 14.12.2008. године од стране Полицијске управе за Град Београд, Управе криминалистичке полиције, као и потврду о преузимању моторног возила, издату од стране Управе царина, Царинарнице Београд, под бројем 00973 од 10.12.2014. године. У поступку одлучивања по захтеву тужиоца, првостепени орган је извршио увид у досије предметног возила, те утврдио да је тужилац 16.11.1999. године поднео захтев за његову регистрацију, уз који је, као доказ о пореклу и власништву, приложио саобраћајну дозволу, број SC 455264 издату на име Б.Б. из ... за путничко возило марке “AUDI A8”, број шасије ... , број мотора ..., регистарске ознаке ... и купопродајни уговор сачињен у Будимпешти 12.11.1999. године између претходног власника Б.Б. и тужиоца. На основу ових исправа, тужиоцу је 16.11.1999. године издата саобраћајна дозвола, а 15.12.2008. године, од стране Полицијске управе Београд, другог одељења Управе криминалистичке полиције, извршено је вештачење у циљу утврђивања оригиналности фабричког идентификационог броја шасије и бројне ознаке мотора, којом приликом је утврђено да бројне ознаке мотора одговарају оригиналу, али да бројеви шасије не одговарају оригиналу, што је констатовано записником о вештачењу, број 234-2-16642/08 од 18.12.2008. године. Такође, након поднетог захтева за регистрацију, извршен је криминалистичко технички преглед идентификационих ознака на возилу, којом приликом је установљено да је идентификациони број шасије вероватно био предмет неке обраде и да није могуће изјашљавање о његовој аутентичности, али је том приликом пронађен продукциони број возила који гласи 4D2 G27 E8E8 D 30 2 2024 9, на основу кога је од произвођача могуће добити прецизније податке о предметном возилу. Након што је дописом ИНТЕРПОЛ-а 03/5 број 2325-1146-1 од 17.03.2015. године, обавештен да је возило са истоветним подацима и даље регистровано у Словачкој на име власника Б.Б. из ..., да му је заиста издата саобраћајна дозвола SC 455264, да је пријавио крађу рег. ознака ..., да није пријавио крађу возила и да је провера продукционог броја код произвођача дала негативан резултат, првостепени орган је затражио допуну података, након чега је дописом ИНТЕРПОЛ-а 03/5 број 2325-1146-1/ам од 22.04.2015. године, обавештен да ни на основу достављених бројева мењача, радио апарата, имобилизера, ваздушног јастука и производног броја, од стране произвођача није било могуће добити резултат.

Одредбом члана 270. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима (“Службени гласник РС” број 41/09...55/14), прописано је, између осталог, да се моторно возило уписује у јединствени регистар возила и издаје се саобраћајна дозвола и регистарске таблице, на захтев власника ако постоје докази о пореклу и власништву возила у писаној форми, као и измиреним прописаним трошковима за регистрацију возила, као и пореске и царинске обавезе за то возило.

Одредбом члана 5. став 1. Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила (“Службени гласник РС”, број 69/10...108/14), прописано је да се регистрација возила врши уписом у регистар на основу захтева за издавање саобраћајне дозволе, односно регистрационе налепнице који подноси власник возила на

Регистрационом листу за моторно-прикључно возило. Ставом 4. тачка 5) истог члана Правилника, прописано је да се уз захтев из става 1. овог члана прилаже доказ о власништву, односно пореклу возила, ако се возило први пут уписује у регистар или приликом промене власништва и доказ о власништву и пореклу мотора возила који је накнадно уграђен у возило, као и доказ о правном основу за коришћење возила.

Одредбом члана 6. став 1. истог Правилника, прописано је да се упис у јединствени регистар возила неће извршити, односно неће се издати регистрациона налепница: ако захтев, односно Регистрациони лист за моторно-прикључно возило садржи нетачне податке или је непотпун, односно ако нема одговарајуће прилоге из члана 5. став 4. и 5. овог правилника; ако није дозвољено да саобраћа на путевима Републике Србије или ако се на основу закона или другог прописа не може регистровати, односно користити; ако има уређаје или обележја возила министарства надлежног за унутрашње послове или Војске Србије, а намена му је промењена.

Код оваквог чињеничног и правног стања, правилно је, по оцени Управног суда, одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, број 226-6028/15 од 15.05.2015. године, на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, у поступку у коме није било повреда правила поступка, нити повреде материјалног права. Суд налази да су оспореним решењем оцењена сва питања и околности које су могле бити од утицаја на законитост првостепеног решења, да оспорено решење садржи јасне и одређене разлоге којима се руководио тужени орган при одлучивању, које у свему прихвата Управни суд. Ово с тога, што из списка предмета произлази да је првостепени орган правилно поступио када је на основу члана 6. Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила одбио захтев тужиоца, будући да не поседује доказ о пореклу и власништву предметног возила, у смислу члана 270. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 5. став 4. тачка 5) и члана 6. Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила.

Суд је посебно ценио навод тужбе да су надлежни судски органи утврдили да, када је у питању предметно возило, не постоје било какве незаконите радње тужиоца, али налази да овај навод не може довести до другачијег одлучивања у овој управној ствари, будући да се у поступку регистрације возила утврђује испуњеност прописаних услова за регистрацију возила, а не постојање или непостојање кривичног дела и кривичне одговорности учиниоца.

Такође, Суд је ценио и остале наводе тужбе, али налази да су неосновани, будући да је уведеном поступку на несумњив начин утврђена одлучна чињеница, да број шасије предметног возила није оригиналан, односно да не постоји валидан доказ о његовом пореклу и власништву.

Суд је овај спор решио без одржавања усмене јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, које је Суд могао да цени на основу стања списка предмета, без одржавања усмене јавне расправе.

По оцени Суда, оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиоца, па је Суд, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима,

одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 19.10.2017. године, II-4 У.12031/15

Записничар
Бисерка Савић,с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ